

LBRIS

We know
books

ISTORIA LUMII

MĂREȚIA IMPERIULUI ROMAN

Traducere din limba spaniolă
ELENA-ANCA COMAN

LITERA
mică
București

In după-amiaza aceea mi-am făcut mai repede ghiozdanul și am ieșit din clasă. Nu e vorba că devenisem brusc ordonată și punctuală, ci că ziua începuse foarte, foarte prost și-mi doream să se termine cât mai repede.

— Ce-i cu fața asta așa de încruntată, Carmen? Ce ți s-a întâmplat? a întrebat bunicul.

— Sunt foarte supărată, am răspuns strângând din dinți, deși în realitate muream de nerăbdare să povestesc marea nedreptate pe care o suferisem în acea zi. Nu mai sunt singura șefă a clasei. Acum **SUNTEM DOUĂ**: eu și Laura.

Bunicul a oftat și a ridicat din sprâncene, cum numai el știe să o facă. L-am privit cu coada ochiului, așteptând un comentariu.

— Nu e nimic rău în asta, Carmen. Acum sunteți două, cum erau și **CONSULII** din Roma...

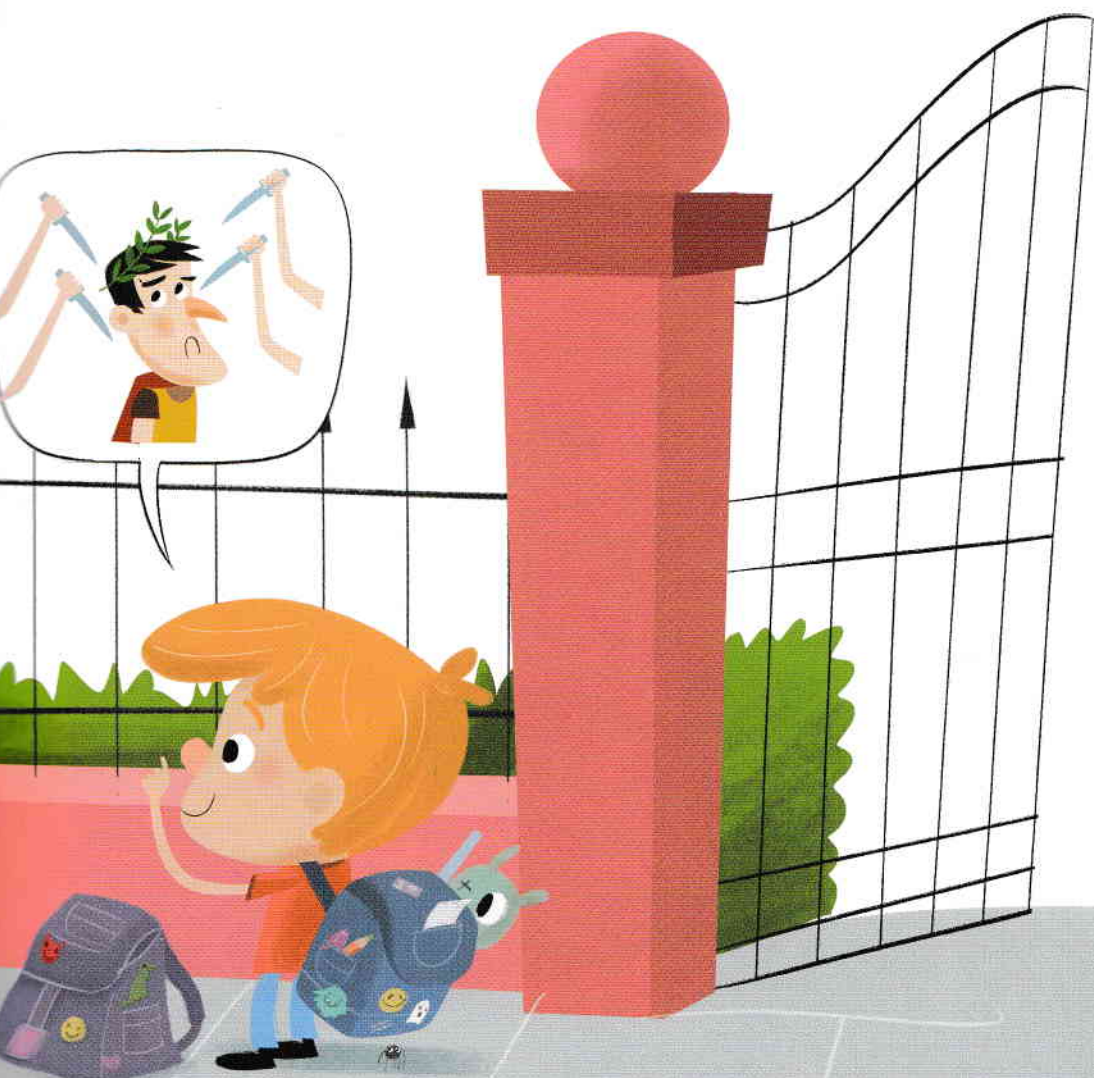

— Dar mie îmi plăcea să conduc singură și să fac ce am eu chef! am spus indignată.

— Da, da, e ceva ce-i atrage pe mulți, a zis bunicul amuzat. Îmi aduci aminte de cei despre care vom vorbi azi, și lor le plăcea să conducă, deși nu toți au făcut-o bine. Este foarte greu să fii un conducător bun când nimeni nu te controlează.

— Și cine au fost acei oameni autoritari? a întrebat Marco.

— Vă amintiți cum v-am povestit că Augustus pusese capăt Republicii romane și guverna singur, autoproclamându-se **„ÎMPĂRAT“**, în loc de „rege“? Ei bine, după el, timp de mai multe secole, au guvernat la Roma mulți alți împărați „autoritari“, cum spune Marco, și unii au fost buni, alții răi.

— La scurt timp după moartea lui Augustus au început neplăcerile. Al treilea împărat, **CALIGULA**, s-a dovedit a fi un dezastru. Totuși, când a fost proclamat împărat, în anul 37 d.H., toată lumea credea că avea să fie un conducător bun. Caligula i-a atras pe oameni de partea lui micșorând impozitele și organizând spectacole de circ.

— **„PÂINE ȘI CIRC”**, așa cum ne-ai învățat, bunicule.

Îmi place ca bunicul să vadă că acord atenție celor spuse de el.

— Așa este, Carmen. Dar apoi a înnebunit de tot și în doar patru ani a reușit să facă toată populația Romei să se teamă de el și să-l urască.

— Ce a făcut, bunicule? a întrebat Marco. Trebuie să fi fost ceva teribil.

— A făcut multe lucruri oribile, Marco. Caligula omora pe oricine îl contrazicea. Se considera un zeu care putea face orice voia, chiar să se joace cu viața celorlalți după bunul lui plac.

— Acum înțeleg de ce spuneai că este greu să fii un conducător bun când nu te controlează nimeni, am recunoscut gândindu-mă la clasa mea.

— Dar nu toate lucrurile pe care le-a făcut au fost atât de crude. Alte nebunii au fost mult mai distractive. De exemplu, și-a numit calul preferat, **INCITATUS**, în funcția de consul al Romei, i-a construit propria vilă cu grădini și servitori și i-a rezervat un loc la masa imperială.

— Ia te uită, era nebun de legat! a exclamat Marco amuzat.

— Firește, povestea nu s-a încheiat cu bine. Sătui de extravagantele sale, soldații din propria gardă de corp l-au asasinat.

